

Elżbieta Kempisty, Hanna Więckowska

Sośnia, pow. Grajewo. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 40

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SOSŃLA, pow. Grajewo
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badaniami kierowały dr dr Elżbieta Kempisty i Hanna Więckowska, Finansował WKZ w Białymstoku i PMA, Czwarty sezon badań, Osada z epoki kamienia wydmowo-bagienna.

Przeprowadzono badania we wschodniej partii wyspy "Michałów" gdzie kontynuowano rozpoczętą w 1970 r. eksplorację rowu nr 1. Badania miały na celu uchwycenie stratygrafii kulturowej i uzyskanie materiału zabytkowego pozwalającego na rozdzielenie zabytków występujących w przemieszaniu na wyższych partiach wyspy oraz zweryfikowanie danych uzyskanych w wyniku przeprowadzonych w 1972 r. wierceń, torfowych. W rowie dzięki użyciu pompy strażackiej, osiągnięto poziom jałowego piasku rzecznoego, stanowiącego zapewne calec, występujący na głęb. ok. 1 m od powierzchni łąk. Uchwycono dwie fazy aktywności człowieka; górną i środkową, stwierdzone w ubiegłorocznych wierceniach. Faza górna wystąpiła w spągu torfu górnego i stropie piasku przedzielającego górny torf od dolnego, na głęb. ok. 35-45 cm od powierzchni. W obrębie jej wystąpiły nieliczne węgle, ceramika kultury niemeńskiej i narzędzia krzemienne. Faza druga, starsza, wystąpiła w spągu piasku i stropie torfu kopalnego na gł. ok. 55-65 cm. Uzyskano bardzo liczne węgle oraz nieliczne zabytki kościane, kamienne i krzemienne. Niestety nie udało się w toku tegorocznych badań dotrzeć do tych metrów, na których w 1972 r. w czasie wierceń, stwierdzono możliwość występowania trzeciego poziomu osadniczego, zaznaczającego się cienką warstewką słabo nasyconą węglami na głęb. 80-90 cm. Poziom ten być może łączy się z osadnictwem mezolitycznym.

Tegoroczne badania przyniosły następujące wyniki:

1. Potwierdziły istnieniu stratygrafii kulturowej we wschodniej części wyspy.
2. Powiększyły inwentarz zabytków, szczególnie cenny w odniesieniu do dolnej warstwy, datowanej na drugą połowę okresu atlantyckiego / ok. połowy IV tys. p.n.e. / . Między innymi uzyskano grociki krzemienne trójkątne powierzchniowo łuskane, drapacze, skrobacze i rdzenie wiórowe jednołętowe.
3. Uzyskano dużą ilość węgla do datowania poziomu drugiego.
4. Uchwycono przekrój starorzecza którego obecność stwierdzono w czasie badań w 1970 r.

STARY ZAMEK, pow. Wrocław
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Jerzy Romanow oraz antropolog - doc. dr Brunon Miskiewicz, Finansował WKZ we Wrocławiu, Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu i Zakład Antropologii we Wrocławiu.